

Beste vrienden,

Laat mij u allereerst van harte welkom heten in deze prachtige stad en uiteraard in de Antwerpse Zoo. Ik ben als Antwerpenaar vereerd dat Louis ditmaal niet Brussel als locatie koos, maar wel de Koekenstad. Al kan het ook zijn dat Louis graag de burgemeester van die stad op zijn uitreiking heeft.

Want dat is typisch Louis Ide, altijd dat ondernemende, West-Vlaamse kantje. En in 2008 was dat niet anders. Want dat jaar kwam Louis met het idee op de proppen om een prijs uit te reiken aan een verdienstelijke nieuwe Vlaming. Iemand de door zijn of haar persoonlijke geschiedenis bewijst dat migratie wel degelijk een meerwaarde is voor onze samenleving.

Dat was op dat moment geen loos gebaar. Het Vlaams-nationalisme werd toen gedomineerd door een politieke stroming die net het omgekeerde predikte. Dat migratie, in welke vorm ook, geen enkele meerwaarde had. Tegen die stroom wilde Louis inzwemmen.

De eerste laureaat was Gilbert Nyantanyi, bij het grote publiek bekend van In de Gloria of Alles kan beter. Als ik zeg 'Ruuten ahtennehenting' of 'keerekeweere', dan weet u direct wie ik bedoel.

Vandaag zijn we al aan de zevende editie toe. Aviel Cahn, Sugar Jackson, Nasser Nadjmi, Svetlana Bolshakova en Pedro Brugada, allen hebben zij ondertussen een Ebbenhoutenspoor op hun schoorsteenmantel. Wie vandaag de prijs krijgt, laat ik aan Louis over. Maar ik wil al wel zeggen dat ik als burgemeester van deze stad bijzonder trots ben.

Een prijs als de Ebbenhoutenspoor is nu misschien meer nodig dan 7 jaar geleden. Want opnieuw wordt ons samenlevingsmodel in vraag gesteld. Ditmaal door moslimextremisten. Mensen die alle gelovige moslims een slechte reputatie geven. Daar moeten we ons tegen verzetten.

Meer dan ooit moeten wij duidelijk maken dat Vlaanderen openstaat voor iedereen die hier een toekomst wil uitbouwen. De wereld waarin wij leven is ingrijpend veranderd. Het relatief cultureel homogene Vlaanderen van 100 jaar geleden, is nu een thuis voor Vlamingen met de meest uiteenlopende achtergronden. Dat is een realiteit die ons voor uitdagingen stelt, maar ons ook verrijkt.

Integratie betekent niet dat mensen die zich hier vestigen, hun cultuur, identiteit en verleden moeten achterlaten aan de grens. Integratie betekent dat mensen die hier hun

toekomst willen uitbouwen, zich inschakelen in onze gemeenschap, en hun competenties gebruiken om deze mee vorm te geven.

De Ebbenhoutenspoor beloont net die mensen. Mensen die vorm geven aan het Vlaanderen van vandaag. En zoals de laureaten van de Ebbenhoutenspoor, zijn er tienduizenden mensen in onze gemeenschap. Mensen die veelal anoniem en gezichtsløos blijven. Maar die onmisbaar zijn voor onze economie en ons sociaal weefsel. Met deze prijs worden ook zij even in de bloemen gezet.

Als partij willen wij die gedachte ook omzetten in beleid. Via het Vlaams inburgeringsbeleid van minister-president Geert Bourgeois en minister Liesbeth Homans. Maar ook door een eerlijk en duidelijk migratiebeleid te voeren. Daar is staatssecretaris Theo Francken verantwoordelijk voor.

Een prijs als de Ebbenhoutenspoor heeft tot doel zichzelf overbodig te maken. Uiteindelijk gaan we allemaal op in één gemeenschap. Dat is een dynamisch proces waarbij die gemeenschap zich steeds aanpast aan wisselende omstandigheden. Zo ver zijn we vandaag spijtig genoeg nog niet.

En daarom geef ik nu met plezier het woord aan Louis Ide, om de laureaat van dit jaar voor te stellen.